

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 8Svk/4/2023
Identifikačné číslo spisu: 2022200002
Dátum vydania rozhodnutia: 30. mája 2024
Meno a priezvisko: JUDr. Anita Filová
Funkcia: predsedníčka senátu, sudkyňa spravodajkyňa
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:2022200002.1

UZNESENIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anity Filovej (sudkyňa spravodajkyňa), zo sudkyne Mgr. Kristíny Babiakovej a zo sudcu JUDr. Rastislava Dluhoša, PhD., vo veci žalobcu (sťažovateľ): Združenie domových samospráv, o. z., so sídlom Rovniankova 14, 851 02 Bratislava, IČO: 31 820 174, zastúpený advokátskou kanceláriou: Tkáč & Partners, s. r. o., so sídlom Hrnčiarska 29, 040 01, IČO: 53 929 691; proti žalovanému: Okresný úrad Trnava, Odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, so sídlom Kollárova 8, 917 02 Trnava; za účasti ďalších účastníkov konania: 1/ MERKURY MARKET SLOVAKIA, s. r. o., so sídlom Duklianska 11, 080 01 Prešov, IČO: 36 501 891, zastúpený advokátskou kanceláriou: Dolobáč Legal, s. r. o., so sídlom Floriánska 19, 040 01 Košice, IČO: 55 034 268 2/ KB SYSTÉM, s. r. o., so sídlom Tomášikova 10/D, 821 03 Bratislava, IČO: 35 754 168; 3/ H. Y., nar. XX. X. XXXX, X. J. XXX/XX, XXX XX Y.; 4/ A. Y., nar. XX. X. XXXX, X. J. XXX/XX, XXX XX Y.; 5/ Národná diaľničná spoločnosť, a. s., so sídlom Dúbravská cesta 14, 841 04 Bratislava, IČO: 35 919 001; 6/ H. R., nar. X. XX. XXXX, K. XXXX/XX, XXX XX. L. F.; 7/ E. Y., nar. XX. XX. XXXX, N. L. XXXX/XX, XXX XX L.; 8/ B. J., nar. XX. X. XXXX, N. A. F. XXXX/X, XXX XX V.; 9/ P. L., nar. XX. X. XXXX, O. XXXX/X, XXX XX L.; 10/ G. J., nar. X. X. XXXX, N. A. F. XXXX/X, XXX XX V.; 11/ A. E. J., nar. XX. X. XXXX, N. E. XXXX/X, XXX XX V.; 12/ Slovenská správa ciest, so sídlom Dúbravská cesta 3, 841 04 Bratislava, IČO: 00 003 328; 13/ AP - Ateliér, s. r. o., so sídlom Dobrianskeho 2157/2, 071 01 Michalovce, IČO: 35 912 278; o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo: OU-TT-OCDPK-2021/023887-007 z 25. októbra 2021, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/1/2022-129 z 8. decembra 2022 takto,

rozhodol:

Senát č. 8 Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky postupuje vec vedenú pod sp. zn. 8 Svk 4/2023 veľkému senátu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky.

Odôvodnenie

I. Odôvodnenie postúpenia

1. K postúpeniu veci veľkému senátu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „veľký senát“) podľa § 22 ods. 1 písm. a) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“ alebo „Správny súdny poriadok“) pristúpil senát 8S

Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „predkladajúci senát“) po tom, čo pri svojom rozhodovaní dospel k právnomu názoru odlišnému od právneho názoru vyjadreného v uznesení Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky vydaného pod sp. zn 8 SžK 30/2021 zo 16. novembra 2021 (ďalej len „odlišné rozhodnutie“).

2. Právnou otázkou, pri ktorej riešení sa chce predkladajúci senát odchýliť od predchádzajúcej rozhodovacej činnosti Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, je, či počítanie lehoty na podanie správnej žaloby žalobcom v postavení zainteresovanej verejnosti sa spravuje vždy iba ustanovením § 181 ods. 3 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“), alebo v prípade, že žalobca v postavení zainteresovanej verejnosti bol súčasne účastníkom dotknutého administratívneho konania, či sa počítanie lehoty na podanie správnej žaloby zainteresovanou verejnosťou spravuje ustanovením § 181 ods. 1 SSP.

II. Opis preskúmvanej veci

3. Ďalší účastník konania 1/ požiadal Mesto Trnava podaním doručeným dňa 30. marca 2020 o vydanie stavebného povolenia na stavbu „Novostavba výstavno-predajnej haly Trnava, Novostavba skladovej haly Trnava - SO 02 Spevnené plochy“ (dve územné rozhodnutia na túto stavbu boli vydané Mestom Trnava dňa 10. decembra 2019). Počas konania podaním doručeným Mestu Trnava dňa 18. mája 2020 žalobca ako účastník konania predložil vyjadrenie a námietky. Účastníctvo v stavebnom konaní žalobcovi vyplývalo z ustanovenia § 59 ods. 1 písm. c) zákona č. 50/1976 Zb. územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „StavZ“) v spojení s § 24 až § 27 zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZEIA“), konkrétne v spojení s § 24 ods. 2 ZEIA, čo vyplýva z rozhodnutia zo zisťovacieho konania vydaného Okresným úradom Trnava, Odborom starostlivosti o životné prostredie, dňa 17. mája 2019 pod č. OU-TT-OSZP3-2019/012198/ŠSMER/Šá.

4. Mesto Trnava vydalo dňa 24. mája 2021 v poradí druhé stavebné povolenie na tieto stavby pod č. OSaŽP/297-75053/2021/MH, keď skoršie stavebné povolenie vydané dňa 29. júna 2020 bolo odvolacím orgánom zrušené.

5. Žalobca sa proti druhému stavebnému povoleniu odvolal. Napadnutým rozhodnutím žalovaný v poradí druhé stavebné povolenie potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol. Napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo žalobcovi doručené dňa 25. októbra 2021 a nadobudlo právoplatnosť dňa 5. novembra 2021.

6. Žalobca následne proti rozhodnutiu žalovaného podal dňa 5. januára 2022 správnu žalobu na Krajský súd v Trnave (ďalej len „správny súd“), ktorý napadnutým uznesením žalobu odmietol, a to s poukazom na § 98 ods. 1 písm. d) SSP. Uviedol, že z predloženého spisového materiálu zistil, že žalobcovi ako účastníkovi administratívneho konania bolo napadnuté rozhodnutie doručené dňa 25. októbra 2021 s tým, že lehota na podanie žaloby plynúca z § 181 ods. 1 SSP (fyzická osoba alebo právnická osoba musí správnu žalobu podať v lehote dvoch mesiacov od oznámenia rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy, proti ktorému smeruje, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak) márne uplynula dňom 27. decembra 2021 (v dôsledku posledného dňa lehoty ako soboty), keď žaloba bola podaná elektronicky až dňa 5. januára 2022, a teda oneskorene.

7. Ďalej uviedol, že nemohol odvodiť plynutie lehoty na podanie žaloby podľa § 181 ods. 3 SSP (zainteresovaná verejnosť musí správnu žalobu podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo vydania opatrenia orgánu verejnej správy), a to odo dňa 5. novembra 2021, kedy napadnuté rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, keďže mal žalobca v danom administratívnom konaní, v ktorom sa rozhodovalo o jeho odvolaní, priamo postavenie účastníka konania, a teda predmetné rozhodnutie sa mu priamo doručovalo. Preto mu lehota na podanie správnej žaloby začala plynúť odo dňa oznámenia (doručenia) napadnutého rozhodnutia. Pri svojej argumentácii vychádzal správny súd z odlišného rozhodnutia.

8. Proti uzneseniu správneho súdu podal žalobca kasačnú sťažnosť. V nej v podstate argumentuje, že správny súd nesprávne právne posúdil otázku včasnosti podanej správnej žaloby, pretože zainteresovaná verejnosť je subjektom sui generis podľa SSP, a nie je možné na ňu vzťahovať obmedzenia podľa § 178 ods. 1 SSP, a následne ani pravidlo uvedené v § 181 ods. 1 SSP, čo potvrdzuje aj komentárová literatúra k SSP. Mal za to, že ak by zákonodarca chcel podmieniť včasnosť podania správnej žaloby zainteresovanej verejnosti, ktorá bola súčasne účastníkom

administratívneho konania, momentom doručenia administratívneho rozhodnutia, tak by to výslovne v § 181 ods. 3 SSP uviedol.

9. Žalobca preto navrhol zrušenie napadnutého uznesenia správneho súdu a vrátenie veci správneému súdu na ďalšie konanie.

10. Ďalší účastník konania 1/ sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril v tom zmysle, že nie je dôvodná, pretože správnosť právneho názoru správneho súdu potvrdzuje odlišné rozhodnutie, pričom zdôrazňoval rovnosť účastníkov v administratívnom konaní. Žalobca nebol dostatočne bdely, keď svoju žalobu nepodal v lehote počítanej od doručenia napadnutého administratívneho rozhodnutia.

III. Argumentácia predkladajúceho senátu

11. Predkladajúci senát zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou na podanie kasačnej sťažnosti (§ 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 SSP), a že kasačná sťažnosť má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP).

12. Predmetom posudzovania v práve rozhodovanej veci je otázka včasnosti podania správnej žaloby žalobcom, ktorý má postavenie zainteresovanej verejnosti s odkazom na ustanovenie § 24 ods. 2 ZEIA v spojení s § 59 ods. 1 písm. c) StavZ (bod 3 tohto uznesenia).

13. V odlišnom rozhodnutí bolo uvedené:

Zásadný vplyv na stanovenie rozhodujúcej skutočnosti určujúcej začiatok plynutia lehoty na podanie správnej žaloby zainteresovanou verejnosťou, má okolnosť, či táto vystupovala ako účastník už v administratívnom konaní, alebo či zainteresovaná verejnosť správnou žalobou napáda rozhodnutie správneho orgánu o opravnom prostriedku v administratívnom konaní, ktorého zainteresovaná verejnosť účastníkom nebola. (bod 21)

V procesnej situácii, kedy zainteresovaná verejnosť nebola súčasťou správneho konania ako jeho účastník, dochádza k naplneniu znenia ustanovenia § 181 ods. 3 SSP, kedy zainteresovaná verejnosť nadobúda možnosť oboznámiť sa s preskúmaným rozhodnutím žalovaného až jeho zverejnením, viažucim sa na právoplatnosť tohto rozhodnutia. (bod 22)

V súlade s princípom rovnosti účastníkov konania je len taký postup súdu, kedy je vo vzťahu k zainteresovanej verejnosti ako účastníkovi administratívneho konania, za začiatok plynutia lehoty na podanie správnej žaloby pokladané oznámenie rozhodnutia orgánu verejnej správy. Pre zachovanie rovnosti účastníkov konania je nevyhnutné, aby všetkým účastníkom bola na podanie správnej žaloby poskytnutá lehota v rovnakej dĺžke, teda aby táto plynula od momentu, kedy účastník mal po prvýkrát možnosť oboznámiť sa s obsahom preskúmaného rozhodnutia. Výsledkom uvedeného bude taktiež garancia priznania procesných práv v rovnakej miere tak zainteresovanej verejnosti (žalobcovi), ako aj ostatným účastníkom súdneho konania. (bod 32)

14. Predkladajúci senát sa s uvedenými názormi nestotožňuje. Práve naopak, je tej mienky, že lehotu na podanie žaloby, ak je žalobca v postavení zainteresovanej verejnosti, je potrebné vždy počítať spôsobom podľa § 181 ods. 3 SSP, teda odo dňa právoplatnosti žalovaného rozhodnutia, keďže to zákon vo vzťahu k zainteresovanej verejnosti explicitne upravuje nezohľadňujúc skutočnosť, či zainteresovaná verejnosť bola alebo nebola účastníkom administratívneho konania. Predkladajúci senát v tejto súvislosti zastáva názor, že pokiaľ by účasť resp. neúčasť žalobcu v postavení zainteresovanej verejnosti v administratívnom konaní mala mať vo vzťahu k lehote na podanie správnej žaloby relevanciu, vyplývalo by to priamo zo zákona (explicitne by to ustanovoval § 181 ods. 3 SSP).

15. Odlišné rozhodnutie sa odvoláva na princíp rovnosti účastníkov konania, ktorý má spočívať v rovnakej dĺžke lehoty na podanie správnej žaloby pre účastníkov konania. Predkladajúci senát však dáva na misky váh rovnosť na zachovanie rovnakej dĺžky lehoty a garanciu prístupu zainteresovanej verejnosti na správny súd. Je potrebné si podľa názoru predkladajúceho senátu uvedomiť, že zainteresovaná verejnosť v dobrej viere vychádzajúca z jasného znenia § 181 ods. 3 SSP, že lehota na podanie správnej žaloby jej plynie od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, si lehotu počíta práve od tohto okamihu, správnu žalobu podá v tejto lehote a následne z rozhodnutia správneho súdu vyplýva pre ňu prekvapivý záver, že keďže bola účastníkom administratívneho konania, lehota jej neplynutie od právoplatnosti rozhodnutia, ale od oznámenia (doručenia) rozhodnutia. Táto skutočnosť

má následne za následok zamedzenie jej prístupu k správneému súdu, a teda denegatio iustitiae (bez možnosti odpustenia zmeškania lehoty § 181 ods. 4 SSP).

16. Predkladajúci senát v súvislosti s postavením zainteresovanej verejnosti na podporu svojej argumentácie uvádza a to aj s poukazom na komentárovú spisbu, že samotné postavenie zainteresovanej verejnosti v konaní pred správneým súdom sa odvíja od toho, že nejde o účastníka, ktorý v rámci správneho súdneho konania bráni svoje subjektívne práva. Zainteresovaná verejnosť je procesným subjektom sui generis vystupujúcim na ochranu životného prostredia, resp. verejného záujmu v tejto oblasti (§ 5 ods. 3 SSP) (por. Baricová, J., Fečík, M., Števíček, M., Filová, A. a kol. Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava: C. H. Beck, 2018, 278 s.).

17. Uvedené sa následne prejavuje aj v tom, že Správny súdny poriadok dôsledne rozlišuje medzi žalobcom ako fyzickou alebo právnickou osobou a žalobcom ako zainteresovanou verejnosťou, a to v ustanoveniach § 61 SSP a § 178 SSP, pričom uvedené rozlišovanie sa následne premieta aj do, pre danú vec relevantného, ustanovenia § 181 ods. 1 a 3 SSP.

18. V tejto súvislosti predkladajúci senát zdôrazňuje, že podmienka splnenia žalobnej legitímácie pre fyzickú a právnickú osobu ustanovená v § 178 ods. 1 SSP v spojení s § 177 ods. 1 SSP obsahuje predpoklad, že fyzická a právnická osoba sa podanou žalobou môže domáhať len ochrany svojich subjektívnych práv. Naproti tomu, zainteresovaná verejnosť môže podať žalobu, ak tvrdí, že bol porušený verejný záujem v oblasti životného prostredia (§ 178 ods. 3 SSP v spojení s § 177 ods. 2 SSP); jej žalobná legitímácia teda nie je viazaná na ochranu subjektívnych práv konkrétnych osôb. Ak by mala byť správna interpretácia podaná v odlišnom rozhodnutí, v konečnom dôsledku by to mohlo viesť k záveru, že ak bola zainteresovaná verejnosť účastníkom príslušného administratívneho konania, a teda (podľa odlišného rozhodnutia) je súčasťou pojmu žalobca v postavení fyzickej alebo právnickej osoby, jej žalobná legitímácia by potom musela nevyhnutne byť limitovaná na obranu vlastných subjektívnych práv, čo zainteresovaná verejnosť nevie splniť, ak „len“ bráni verejný záujem v oblasti životného prostredia.

19. Ak by teda zainteresovaná verejnosť mala byť súčasťou pojmu „fyzická osoba alebo právnická osoba“ v ustanovení § 178 ods. 1 SSP, v situácii ak by bola účastníkom príslušného administratívneho konania, zjavne by takáto interpretácia SSP išla proti zmyslu zakotvenia zainteresovanej verejnosti ako osobitného typu žalobcu chrániaceho verejný záujem v oblasti životného prostredia).

20. Prekladajúci senát súčasne zdôrazňuje, že Správny súdny poriadok výslovne nevylučuje podanie správnej žaloby zainteresovanou verejnosťou aj v prípade, ak táto nebola účastníkom predmetného administratívneho konania (§ 42 ods. 1 SSP). Preto pokiaľ by táto skutočnosť (či bola alebo nebola účastníkom administratívneho konania) mala byť relevantná aj vo vzťahu k určaniu začatia plynutia lehoty na podanie správnej žaloby, Správny súdny poriadok by to výslovne do ustanovenia § 181 ods. 3 SSP zakotvil, čo sa však nestalo.

21. Preto, ak § 181 ods. 3 SSP ustanovuje osobitné pravidlo pre počítanie lehoty na správnu žalobu podávanú zainteresovanou verejnosťou, vzhľadom na systematiku zákona a dôsledné rozlišovanie zainteresovanej verejnosti ako žalobcu a iných typov žalobcov nie je možné sa rozumne domnievať, že by zainteresovaná verejnosť mala byť podmnožinou pojmu „fyzická a právnická“ osoba uvedeného v § 181 ods. 1 SSP. Preto podľa názoru predkladajúceho senátu na počítanie lehoty podávanej zainteresovanou verejnosťou je vždy potrebné uplatniť ustanovenie § 181 ods. 3 SSP, a naopak, nikdy sa na takúto situáciu neuplatní ustanovenie § 181 ods. 1 SSP.

22. Pokiaľ ide o argumentáciu v odlišnom rozhodnutí, predkladajúci senát uznáva, že jej nie je možné uprieť logiku, keď sa argumentuje rovnosťou účastníkov v administratívnom konaní a férovosťou časovej dotácie na podanie správnej žaloby, ktorá môže byť pre zainteresovanú verejnosť dlhšia než pre iných účastníkov administratívneho konania. Na druhej strane je však úmysel zákonodarcu, vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, celkom zrejmý. Podľa mienky predkladajúceho senátu nemôžu obstať právne názory, ktoré na základe vlastných úvah o férovosti fakticky derogujú, namiesto zákonodarcu, text právnej normy, konkrétne SSP. V tejto súvislosti sa nie je možné domnievať, že by zákonodarca na iných miestach SSP rozlišoval medzi iným typom žalobcu a zainteresovanou verejnosťou (§ 178 SSP), a práve v § 181 SSP by zainteresovanú verejnosť považoval za fyzickú alebo právnickú osobu, ktorá bola účastníkom administratívneho konania.

23. Rovnako ani dôvodová správa k SSP nepodporuje záver, že by mal § 181 SSP rozlišovať, či zainteresovaná verejnosť bola, alebo nebola účastníkom administratívneho konania. Časť dôvodovej správy (tlač č. 1335, VI. volebné obdobie Národnej rady Slovenskej republiky) už k § 42 SSP uvádza:

Správnu žalobu môže zainteresovaná verejnosť podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia alebo vydania opatrenia, vo vzťahu ku ktorým tvrdí, že ním bol porušený verejný záujem v oblasti životného prostredia (§ 178 ods. 3 a § 181 ods. 3). Hoci je časť dôvodovej správy k § 181 SSP opisná, jej ratio je premietnuté práve do dôvodov pre prijatie § 42 SSP a neobsahuje žiadne indície či úvahy, ktoré by mohli odôvodňovať závery uvedené v odlišnom rozhodnutí.

24. Pre úplnosť predkladajúci senát považuje za potrebné zhrnúť svoju argumentáciu, že výklad v prospech uplatnenia § 181 ods. 3 SSP aj na zainteresovanú verejnosť, ktorá mala postavenie účastníka konania v administratívnom konaní, má oporu (i) v jednoznačnom texte § 181 ods. 3 SSP, (ii) v systematickom výklade § 181 ods. 3 v kontexte § 61 SSP a § 178 SSP, (iii) v odbornej komentárovej spisbe, (iv) oporu pre odlišné úvahy nepodporuje ani dôvodová správa k SSP, (v) odlišný prístup nemožno nájsť ani v ustálenej rozhodovacej činnosti kasačného súdu (publikovanej v Zbierkach stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, resp. v príslušnej zbierke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky). Tieto skutočnosti mohli navyše nepochybne založiť legitímne očakávania širokej verejnosti v aplikáciu § 181 ods. 3 SSP vo význame zastávanom predkladajúcim senátom. Okamžitá aplikabilita názorov uvedených v odlišnom rozhodnutí (aj keby sa s nimi veľký senát stotožnil), ktoré neboli publikované v oficiálnej zbierke a majú charakter zásadnej zmeny výkladu procesného predpisu s potenciálnym dôsledkom straty práva žalovať v prípade oneskoreného podania žaloby na ďalšie správne súdne konania, by mohla predstavovať neprimeraný zásah do princípu právnej istoty a ochrany legitímnych očakávaní podľa čl. 1 ods. 1 Ústavy, ktoré skutočnosti by, podľa názoru predkladajúceho senátu, mal brať do úvahy aj veľký senát pri určovaní toho, či zmena právneho názoru bude alebo nebude mať aj spätné účinky.

25. Predkladajúci senát dáva osobitne do pozornosti, že hoci odlišné rozhodnutie bolo vyhlásené dňa 16. novembra 2021 (bod 1 tohto uznesenia) pred podaním správnej žaloby v tejto veci dňa 5. januára 2022 (bod 6 tohto uznesenia), právoplatnosť mohlo nadobudnúť až po doručení správnym súdom účastníkom konania vo veci riešenej účastníkom odlišného rozhodnutia, k čomu mohlo dôjsť najskôr neskôršie v januári 2022 (§ 145 ods. 1 SSP, resp. § 151 ods. 1 v spojení s § 452 ods. 1 SSP). V čase podania správnej žaloby tak žalobca v predmetnej veci ani nemohol mať vedomosť o podstatnej zmene v rozhodovacej činnosti kasačného súdu.

26. Vzhľadom na všetky tieto dôvody je predkladajúci senát toho názoru, že vec je potrebné predložiť veľkému senátu na rozhodnutie o tom, ktorý z právnych názorov, či ten prezentovaný v odlišnom rozhodnutí, alebo ten prezentovaný v tomto uznesení, je potrebné aplikovať v ďalšej rozhodovacej činnosti Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky. V prípade presadenia sa právneho názoru prezentovaného predkladajúcim senátom v tomto uznesení bude potrebné kasačnej sťažnosti žalobcu vyhovieť a jeho žaloba bude vecne prejednatelná, keďže žalobca podal správnu žalobu v lehote počítanej spôsobom podľa § 181 ods. 3 SSP, teda do dvoch mesiacov od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného (5. november 2021-5. január 2022).

27. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

